

Ved sin Død efterlod han et næsten fuldendt Arbejde om ringmærkede Maager og adskilligt Materiale bl. a. om ringmærkede Hejrer; begge disse Arbejder vil antagelig fremkomme her i Tidsskriftet.

Ofte hænder det, naar en Mand bryder en ny Bane, at hans Arbejde senere viser sig tilgængeligt for Ændringer og Forbedringer, og tilsidst i høj Grad fjærner sig fra det oprindelige; saaledes er det ikke gaaet med Ringmærkningen; økonomisk Fordel eller ydre Udmærkelser skaffede den ikke sin Ophavsmand, men han kunde have den Tilfredsstillelse, at hans Fremgangsmaade, endnu medens han levede, blev taget op, i alt væsentligt uforandret, Verden over, og at han talte Disciple og Efterlignere blandt Ornithologer i alle Lande. Til Ringmærkningen og de Resultater, den har bragt og i Fremtiden bringer, vil H. Chr. C. Mortensens Navn stedse være knyttet.

O. HELMS.

P. W. HEIBERG

STIFTSFYSIKUS, DR. MED.

24. JULI 1840 — 22. JUNI 1920

Med Dr. Heiberg, der døde sidste Sommer i en Alder af 80 Aar, forsvandt ikke blot en af Jyllands berømteste Læger, men tillige en fremragende Ornitholog. Udrustet med en glimrende Fysik, stor og fuld af Kraft, som han var, med et ukueligt Arbejdsmod og med en glødende Interesse for sit Fag og for Naturen, navnlig Fuglelivet, kom Heiberg i 1868 til Thisted, hvor han virkede til 1879. Som den Pioner for den moderne Kirurgi, han var, skulde man synes, at hans Lægegerning maatte have slugt al hans Tid. Men Heiberg kunde faa Tid til alt, hvad han vilde. Og han vilde gaa paa Jagt, og han vilde kende Egnens Fugleliv. At det sidste lykkedes næsten til Fuldkommenhed, fremgaar tydeligt af hans lille Bog — Thylands Fugle — der udkom i Viborg 1886. Selv den, der aldrig har været i Thy, vil ved Læsning af denne Bog komme til at elske Landet med den mægtige, storslaaede Natur og det rige Fugleliv, der beskrives

saa indgaaende, at man faar et udmærket Billede deraf. Stor Betydning fik denne Heibergs Bog ved at være et værdigt Eksempel til Efterfølgelse for Fuglekendere i andre Egne af Landet, og i de følgende Aar saa en hel Række af Lokalfaunaer Dagens Lys.

I over 40 Aar boede Heiberg i Viborg eller dens nærmeste Omegn. Her gav han sig væsentlig kun i sine Ferier af med ornithologiske Iagttagelser, men formaaede andre Fuglevenner, der havde bedre Lejlighed til daglig at færdes i Naturen, til at gøre faunistiske Iagttagelser og notere dem op.

Det var en Fest at fortælle Heiberg en Oplevelse fra Fugle- verdenen eller endnu mere at faa ham med paa en Ekskursion. Det kunde adsprede og glæde ham midt i det alvorligste Arbejde. Da jeg for en Snes Aar siden var Reservelæge hos Heiberg, stod vi nogle Gange op Kl. 2 en Foraarsnat for at tage en lille Tur for at se paa Fugle. Heiberg var paa en saadan Tur næsten barnlig glad og oprømt. Vi kom hjem Kl. ca. 5 om Morgenen, og saa gik Reservelægen i Seng, medens Overlægen satte sig til sit Arbejde. Hans Arbejdstid varede nemlig regelmæssigt fra Kl. 5 Morgen til 9 Aften!

Sine sidste Aar boede Heiberg paa sit Landsted Petersdal ved Hald Sø. Her imellem Hedebakker, der var delvis bevoksede med Egekrat og Naaletræer, hvor Smaabækkene rislede i de dybe Slugter, boede Jægeren og Naturvennen Aaret rundt, efter at Lægen var holdt op med sin rastløse Virken; her fandt han i sin høje Alderdom Reder af Mudderklire og Isfugl. Iagttagelser i Naturen var altid Kilden til Heibergs største og bedste Glæder.

J. CHR. E. CHRISTIANSEN.